

ΕΚΛΕΚΤΑ ΔΙΗΓΗΜΑΤΑ

Η ΑΙΩΝΙΑ ΓΥΝΑΙΚΑ

Μιά μέρα, ένω ή Ίωάννα Σανοά, ή γυναίκα του ζωγράφου, ζητούσε άπό το κέντρο τὸν ἀριθμὸν τοῦ τηλεφώνου τῆς φίλης τῆς Σεσιλ Κολέ, ἀπονει κατὰ διαβολικὴν σύμπτωσιν ἔνα κομμάτι διαλόγου ποὺ ἀφοροῦσε αὐτήν καὶ τὸν ἄντρα τῆς. 'Η Ίωάννα δὲν δυσκολεύεται ν' ἀναγνωρίσῃ τὴν φωνὴν τῆς φίλης τῆς Σεσιλ Κολέ, ποὺ μιλοῦσε τηλεφωνικῶς, μὲ κάποια κοινὴ τοὺς φίλους:

— 'Α κατεργάφα, καὶ δίκη. Δέν ἔξεις, ἀγαπητὴ μου, δὲν φαντάζεσαι, πόσο πλήξαιε! Άντοι οἱ ἀνθρώποι λές καὶ ἔχουν ίδιαν τερρούριαν νὰ καλούν στὰ γεύματά τους, τοὺς πιὸ πληκτικούς ἀνθρώπους... Άλλα μήπως καὶ ή οικοδεσπότους εἰνε τῆς προκοπῆς. Εἰχε σ' διὸ τὸ διάστημα τοῦ γεύματος τὸ αἰώνιο ὑψος τῆς σπασμῆς στάματο! 'Οσο για τὸν ἄντρα τῆς, τὸ πρόσωπο του εἶχε μάτετου βιβίδιστα ἔκραση, πότε τοῦ έτσι μοῦ ἥρθε νά τοῦ φρονάξω: 'Δέν γυρίζεις, καψένεις μου, στὸ χασάπικό σου!...' Ω! ἀδὲν ἡθελα νά μοῦ τελευτὴν πορτραΐτο μου, καὶ ἂν δὲν φοβήσουν μὴ μὲ κάρη ἀσχητὴ ἐννοια σου καὶ δὲν ὑπὲπλεπαν πειά στὸ γεύματά τους! 'Η Ίωάννα Σανοά δὲν μπόρεσε ν' ἀκούσῃ περισσότερα. 'Εμεινε γιὰ λίγο σκεπτικὴ καὶ ἐπιτά κούνησε τὸ κεράλι τῆς, χαμογέλωντας λυπητάνεα. «Τὶς ἀχάριτες φιλενάδες, ψιθύρισε.

'Οταν κατόπιν ἀνεκόντωσε στὸν ἄντρα τῆς δσα ἀπονει, φανόνταν λιγάκι θυμωμένη, ήταν ἀπὸ τὴν φούρκα τῆς λιγάκι χλωμή. 'Ο Σανοά ἤζεσε πολὺ καλά τί είνε ἡ κοσμικές γνωριμίες. Δέν εἶχε καὶ μεγάλη ἐκτίμηση στὶς κοσμικὲς κυρίες. Κατὰ βάθος τῆς περιφρονούσε...

— Δέν μπορεῖ κανεῖς, ἔλεγε, νά θυμωνῇ μὲ τὶς γυναικες γιὰ δι, τι λένε, γιατὶ δὲν σκέπτονται οὔτε στηγμή πρὶν μαλήσουν, καὶ ἔνα λεπτὸ κατόπιν, δὲν θυμούνται, τι είπαν.

Μολατάυτα ὁ ζωγράφος Σανοά ήταν λιγάκι πειραγμένος γιὰ τὸν τρόπο μὲ τὸν ὅποιον ή Σεσιλ Κολέ ἔκραστηρισε αὐτὸν καὶ τὸν γυναικα του στὴ φίλη τῆς.

Κι' ὅταν τὴν ἐτομενὴ ἡ Κολέ πῆγε στὸ ἀτελὲ του νά ποδῆσῃ, ὁ Σανοά βρήκε κάποια ἀφορμὴ ν' ἀναβαλλῃ γιὰ μισ ἀλλη ἡμέρα... Μά ἡ φουργεὰ του Σανοά δὲν περνοῦσε εὐόλου. Κι' οταν ἔφτασε πάλι ἡ ἡμέρα τοῦ ποζάριμού του πάλι βρήκε ἀφορμὴ καὶ τὸ ἔσφυγε. Λύτο γινόταν πειά τακτικά. Διαρκῶς ἀνέβαλε. Διαρκῶς ἀπέφευγε τὴ Σεσιλ.

'Η Σεσιλ ἀρχισε πειὰ ν' ἀνητυπῇ. Δέν μποροῦσε νά καταλαβῇ τα συνέβανε. Γιατὶ δὲν τῇ τελείων τὸ πορτραΐτο τῆς Σανοά; Βαρύταν νά ζωγραφισῃ αὐτὸς που διαν δὲν εἶχε τὶ νά καμι ἔβαζε νά τοῦ ποζάρη ἡ μητέρα τῆς μαγειρισσας του και ὁ σωφρος του. Τὶ τελεόπιτα του ήταν αὐτὴ: 'Σὲ τέλος χάρις στὴν ἐπιμονὴ τῆς ή Σεσιλ απέσπασε μια μέρα ἔνα σαντεβού ἀπὸ τὸν ζωγράφο καὶ ἐπήγε στὸ ἀτελεῖ του φτειασιδιμενη καλλιέργεια ἀπὸ κάθε ἀλλη φορά...

***

— Δέν μοῦ λέτε, μικρέ μου Σανοά, τοῦ είπε, εἰσθε λιοντὸν θυμωμένος μαζὶ μου;

— Μήπως κατὰ τύχην βρίσκεται κανένα λόγο ποὺ νά μανη γά είλαια θυμωμένος μαζὶ σας; τῆς ἀπάντησης ὁ Σινοά.

— Θέ μου, δηρι βέβαια, μά γιατὶ τότε αὐτὲς ἡ ἀναβολές, γιατὶ ἡ αἰώνιες αὐτὲς ἀπονοσίες τῆς Ίωάννας σ' τὸ σπιτι σας, διαν τὴ ητηρη 'Ακουσε καὶα σύμπτωσιν, ἵνα διάλογον πορτραΐτους ἔξη βριμάδες τῶρα, διαν δηλαδή χρειαζεται γιὰ νά γεράσημια γυναικά; 'Επειτα γιὰ πέτρε μου είλικρωνῶς. Σᾶς ἔτυχε εμπόδιο καὶ δεν ἡματε προχθές στο τσαί μου, ἡ μήπως είχετε κάπιο αλλο λόγο; Πήτε μου Σανοά, μήπως σᾶς ἔφταιξι σε τίποτα καὶ δὲν τὸ ξέρω;

— Μά σε τὶ νά μᾶς φταιξατε, Σεσιλ, σε τὶ;

— 'Ω! ! βλέπω πὼς ἔχετε μία φούρη, μαζὶ μου!

— Εἰμενετε; Δέν θά σᾶς χαλάσω τὸ χατζή! Τοκάτου-κάτουνάφου

σᾶς ἀρέσει νά νομιζετε πὼς με πειράξατε, νομιζετε το. Τὶ πειραγμα

δι, θώσειν δυνατον νὰ μου ἔκπατε; Βρήτε το ἀπὸ μπορείτε!

— 'Ω διαβόλει, ξέρω τὶ θά σᾶς πειάσει. Αὐτὸν τὸν είπα, σε καπιον πρὸ ημερων καὶ ὁ τοῖος θά ἔσπευσε να σᾶς τὸ ανακοινώημα.

— Οι δηλαδή είχατε κάποτε μια φίλη πολυ νά σᾶς...

— Χμ... Δέν είνε αὐτό.

— Διάβλει! είπε δὲν είνε αὐτό; είπε ή Σεσιλ πεισματωμένη.

— Ο ζωγράφος χαμογελούσε εἰδωνικά στέκοντας μπροστά στο τελό του. Κάπον-κάπον γύριζε, τὴν κυττοδεση καὶ τὴν ἔλεγε:

— Γέρνετε, σᾶς πρακαλῶ ἐλαφρά τὸ κεφάλι. 'Η ξέφρωσή σας ἡγεμη, λιγουλάκι ἀφελής...

— Αὐτή ἔπειμεν:

— 'Ακοῦστε, Σανοά, τοῦ ἔλεγε, δέν βλέπω παρά ἔνα μόνον παδίγμα, τὸ δοτον νά μπορεῖ νά σᾶς πειάσει. Θά ἀμάθατε σὲ ἐγώ ἐμποδίσα νά κάνετε τὸ πορτραΐτο τῆς κυρίας 'Εβαν;

— Σπουδαία ζημία! ψιθύρισε δ Σανοά. Ναι, δὲν λέω, ξέμασα

πέντε χιλιάδες δολάρια ἀπὸ αὐτὴ τὴ δουλειά, μά τὶ σημαίνει; Ηροέες δικαίως... Τὸ στόμα σας παρακαλῶ, τὸ στόμα σας, ἀφῆστε το σ' δλη του τὴν ψιθυριστή του χάρη.

— 'Η Σεσιλ συνέχισε :

— 'Ηταν μιὰ τρέλλα, αὐτὸ πον .αμα, τὸ δικολογῶ. 'Εβαλα κάπιον πον τὴν ἑτηράζει νά τῆς πῆ, διτὶ δὲν ἔχετε οὔτε σταλά ταλέντο. Ναι, ναι, ἡταν παληνήθρωπα. 'Αλλά ζήλενα. 'Ηθελα νά μοῦ κάνετε ἔμενο τὸ πορτραΐτο μου καὶ ὅχι αὐτηνής. 'Υποθέτω πός σᾶς κολακενει αὐτὸ κάπως.

— Μοι φαίνεται νατετάφερα νά σᾶς ζωγραφίσω ωραῖα τὸ στόμα, είπε με αδιαφορία δ Σανοά. Τὸ πρόσωπό σας φωτίζεται θυμάσια... Πώς είπατε; Πειράχτηκα λέει γιατὶ μὲ κακούσοτή σατ στην κυρία 'Εβαν; 'Όχι, δά, δὲν ἔχετε δικη...

— Σινοά είστε θυμάσια στηλευταστική σημάσια... Δέν θέλω, έν τούτοις νά θυμώσω μαζὶ σας. Πέστε μου επὶ τέλους τὶ σᾶς θάνατο καὶ θυμώσατε; Σᾶς καπιλόγησα πουθενά; Μήπως μάθατε στην κ. Ζωής 'εκμηλοπάδαλι'; Θεέ μου! τὸ είπα χωρίς κακία. Αὐτὸ είπε; Πέστε μου...

— 'Ο Σανοά ἀρχισε νά γιάλι :

— Μὲ είπατε καπιλοπάδαλι; Δέν τοξέρα. Ούτε δικαὶος γι' αὐτό... 'Άλλα πρός θεοῦ μή κανείσθε!

— 'Η Σεσιλ πάει νά σάρση. Μά τὶ εἰαθε λοιπόν κ' ἡταν τημωμένος; Σιγά-σιγά τοῦ ἀνύπαξη τὴν καρδιά της καὶ τοῦ είπε δλες τὶς βιοτές με τὶς δοτες τὸν φόρωτε τώρα τελευταία. Κι' έν τούτοις δὲν πρόσεσ νά μάθη τοὺς λόγους τοῦ θυμοῦ του.

— 'Η Σανοά, έξι κιονούσει νά τοῦ λέη, μικρέ μου Σανοά, σᾶς δροκίζομαι δι τὰ δλα... 'Η οχι... Κάτι ως τόσο ξέχασα. Δέν σᾶς είπα δι — Θεέ μου τι κακό πον μοῦ κάνει νά δικολογήσω αὐτὴ τὴν ἀνόπισα μου — δὲν σᾶς είπα δι... αὖ ναι λοιπόν, θά το πῶ... διτὶ δὲν ένα βράδη πον δη... αὖ ναι λοιπόν, θά το πῶ... διτὶ δὲν ένα βράδη πον δη... μᾶς είχατε γεύμα ψιθύρισα στὸ αὐτὸν τοῦ σαχαλοῦ έκεινου πρόγκηπος ντ' Όλκουά, διτὶ δὲν έχετε νά τρωτε. 'Ο πρόγκηψ είνε τρομερός κουρκουσούρης και φατζάμοι διτὶ διθέτε... Αὐτὸ ήταν Σανοά;

— Δύντο ήταν! φώναξε ξε για, μὲ ἀνακονύφιση σανοά.

— 'Α ήμουν βιβίλα διτὶ ήταν αὐτό. 'Οπτε κλείσαιε εἰσιηνή, ε; Ούφ! πόσο μ' εύχαριστε πον σᾶς; ξεγύλανσα στα τὴν συνειδήση μου.

— 'Όχι, δχι, είπε δ Σανοά. Λέγοντας «αὐτὸ ήταν» έννοισα δι τὸ συνέλαβα δλι τὰ γαρακτηριστικά τοῦ προσώπου σας δωπι τὰ ηθελα. 'Ω! είμαι πολὺ εύχαριστημένος. Σᾶς έγανα ένα πορτραΐτο, μᾶς ένα πορτραΐτο μενονάδο Σηκελήτη, πρακαλό, άγα τητὴ Σούλι, και έλατε νά τὸ ιδήτε. 'Η Σεσιλ Κολέ οηκόθηκε και πλησίασε τὸ πορτραΐτο. 'Άλλα μόλις τοῦ έροιξε μά ματιά, τῆς ξεψυγ μά φονή φοίτης:

— 'Ω Σανοά, μά έστιες έξωγραφίσατε ένα τέρας! Τι μάτια ώχιας είνε αὐτα πον ζωγραφίσατε, και τὶ στομα γεμάτο φαρμακίλα!

— Βρίσκετε; είπε δ Σανοά. Μά, ἀγαπητή μου, έκεινο που είπετε ἀπὸ τὸ πορτραΐτο σας ήταν η ζωντανή ξεφανή. Τώρα τὸ πορτραΐτο σας είνε δλοζώτανο, νομίζει κανεῖς πώς θά μιληση. Μήν προ τούτο είτε. 'Η οχι δι τὸν ἀντικρύζειν κανεῖς δη... περιστάτηκε είνε, μᾶς φαίνεται τόσο ἐπληητική, ώ πε μᾶς φορίζει λίγο, δπως ένα φειδει πον βλέπομες έξι ιφνα στην μάρη ἐνός έξοχον δρόμου...

— 'Οι γιὰ τὶς μικρές ιτιορίες πον μιν διηγηθήκατε! Επρόσθετος δ Σανοά μ' έναν τὸν αδ.αφρόδη—σας βεβιω, ἀγαπητή μου Σεσιλ, διτὶ δησει τὸν ητηλός αγνωτε.. Και ἀν σᾶς κάναιμε λιγο τὸν θυμωμένο, ήταν γά εύα έντελως ἀσήμαντο πράγμα. Δέν ξέχιζει κάν τὸν κόπο νά σᾶς τὸ πῶ. Θα τὸ ξέχαστε και σεις ή ίδια.

— 'Η Σεσιλ τὸν κύτταξε σαστιμενη.

— Τὶ θύλεις νά πῆς Σανοά;

— 'Α! τίποτε τὸ πουδιάλιο... Μιλῶ γιὰ κάπιο τηλεφωνικό κουτσομπολικό πον πάνατε;

— 'Η Σεσιλ πειρίνισε.

— Αὐτὸ ήταν;

— Αὐτὸ μάριμψ..

— Ναι γά του σᾶς είτε τὰ τόσα πράγματα! Τι γιάφα πον έκαμα!

Σανοά δὲν μὲ συγχωρῆς;

— Μ' δλη μου τὴν καρδιά...

— Νά, κύτταξε Σανοά, κλαίο! Μετάνοιωσα...

— Τό ξέρω... Το πιστεύω... Μόνον πον διετάνοια στὶς γυναίκες δεν κατη πολύ. Θά μὲ ξανακοντσομπολέψετε Σεσιλ. Είνε μοισα.

— Γιατὶ Σανοά;

— Γιατὶ είσθε γυναίκα Σεσιλ!...